

er hele informationssiden, som jo også er noget af det, vi i forvejen arbejder med.

Mit spørgsmål til ministeren går lidt på det der med pengene. Jeg står jo ikke og beder om, at ministeren skal sige 100 mio. kr. eller 70 mio. kr. eller sådan noget på nuværende tidspunkt. Jeg står her sådan set bare for at bede ministeren sige nogle lidt andre ord end det der med, at så kan vi tage det derfra. Det var et citat fra ministerens svar, og det var nok, fordi ministeren var lidt irriteret. Hun kom til at sige, at så kan vi tage det derfra. Jeg håber, det betyder – vil jeg sige til ministeren – at vi er villige til at give noget mere hjælp. Jeg håber, at det er det, det betyder. Det er egentlig bare det, jeg gerne vil have ministeren til at sige, og at det ikke skal ende i en eller anden diskussion i ministeriet om, at den pulje, vi i år har sat af til det, er man bange for bliver tømt for tidligt og den slags ting.

Kl. 14:10

Formanden:
Ministeren.

Kl. 14:10

Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):

Som jeg kom til at give udtryk for på en måske ikke så pæn måde i hr. Steen Gades opfattelse, mener jeg faktisk, at det er en anelse præmaturlt at begynde at drøfte kroner og øre-beløb for en eventuel kommende dansk indsats. Hvad der derimod ikke er spor præmaturlt, er det, som hr. Jørgen Poulsen ganske rigtigt pegede på, nemlig at det selvfølgelig er vigtigt at understrege, når vi deltager i internationale donorkonferencer, og i det hele taget når vi deltager i internationale fora, at andre lande har en forpligtelse til at komme op på minimum de 0,7 pct., som er FN's gamle målsætning for de rige landes bidrag til verdens fattige.

Så jo, jeg vil, når jeg forhåbentlig er i Rangoon – jeg skal skynde mig at sige, at jeg forventer at deltage i mødet; vi kender ikke endnu det endelige setup – bestemt nøje følge, at det ikke blot er varm luft, der meldes ud fra andre donorerers side, men at der også er kolde kontanter bag de meldinger, som kommer.

Kl. 14:11

Formanden:
Hr. Steen Gade.

Kl. 14:11

Steen Gade (SF):

Jeg synes, at det, ministeren sagde nu, var lidt bedre. Men det er en misforståelse, at jeg taler om kroner og øre i den forstand. Jeg taler sådan

set bare om et tilsagn om det, vi alle sammen godt ved, og som ministeren jo også ved, nemlig at det her, hvis det lykkes med at få åbnet, og hvis vi får nødhjælpen frem, er et kæmpestort, mellemlangt projekt, som kommer til at koste mange penge, og hvor vi må risikere, at verdenssamfundet ikke er lige så villige til at give som ved tsunamien. Der synes jeg bare, at ministeren dog må sige i dag, at når ministeren tager derud, er det for at presse de andre, men også fordi vi er villige til at give mere.

Kl. 14:12

Formanden:
Ministeren.

Kl. 14:12

Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):

Jeg vil bare sige, at jeg synes, at det er vanskeligt sådan lige uden videre at sammenligne indsatsen efter tsunamien med den indsats, som der åbenlyst vil være, når vi har afsluttet selve nødhjælpsfasen. Der er bl.a. en meget konkret ting, som jeg gerne vil benytte lejligheden til lige at understrege her, og det er, at vi jo ikke kan gå ind med en massiv genopbygningsindsats, hvis ikke der er nogen, vi kan samarbejde med. Altså, hvis generalerne ikke samarbejder omkring nødhjælp, har jeg vanskeligt ved at se, hvad det er for et setup, vi så skal agere i, når vi kommer til selve genopbygningsfasen. Så alle de ting skal vi selvfølgelig have afklaret, før vi overhovedet kan tage stilling til, hvordan og hvorledes vi har mulighed for at bidrage til en kommende genopbygning i Burma.

Kl. 14:13

Formanden:

Tak til udviklingsministeren. Nu er det sådan, at ministeren for udviklingsbistand brugte den samlede taletid, der var afsat til de to ministre, men i betragtning af alvoren bag forespørgslen og rimeligheden af den, får udenrigsministeren den samme taletid nu, nemlig også 5 minutter, til sit indlæg. Værsgo.

Kl. 14:13

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg takker meget for fairness. For der har jo været en diskussion om nogle ting, som jeg godt vil komme lidt ind på. Det er sanktionerne. Min indstilling har været den, at det i denne omgang drejer sig om – præcis som hr. Jørgen Poulsen sagde – at få nødhjælpen frem. Så da Frankrig startede med snakken om, at vi skulle sende militæret ind sammen med nødhjælpen, var det, jeg spurgte: Hvad med at starte med sanktioner-